

29/10/1982

Π.Τ.Π.

Χαραυγή

Τον περασμένο Ιούλιο είχαμε την απροσδόκητη εύνοια να φιλοξενηθούμε στο «σπίτι» όπου περνούσε τις διακοπές του εδώ και δέκα χρόνια ο Λουί Αραγκόν. Στο Καπ - Μπρουν, μια εκλεκτή πανσιόν ανατολικά της Τουλόν. Αυτές οι έξη μέρες που περάσαμε μαζί με τον Μεγάλο αυτό στις τελευταίες λαμπρές αναλαμπές του πνεύματός του, δεν μπορούν να περιγραφούν σε μερικές γραμμές. Θα ήταν άδικη και επιπόλαιη βιασύνη.

Τον είχαμε αφήσει τόσο καλά, χαρούμενο, γεμάτο χιούμορ και λεπτή ειρωνεία, να μιλά άνετα τ' αγγλικά για να συνεννοηθεί μαζί μας να δέχεται υπάκουα τις εντολές του Μπρούνο Καρλούτσι, του σκηνοθέτη, που γύριζε την ταινία για τη ζωή του, να συμμετέχει ακόμα και σε αποκρημάτικο χορό ντυμένος... πάπας.

Γι' αυτό το λόγο το τηλεφώνημα από το Παρίσι του νέου ποιητή, φίλου του Αραγκόν, του Χαμίτ Φουλαντβίντ, λίγο μετά τα 85α του γενέθλια που ήρθε γεμάτο αγωνία, μας άφησε άναυδους και μας βύθισε στη θλίψη: «Ο Λουί δεν είναι καλά, ύστερα από ένα εγκεφαλικό επεισόδιο δεν επικοινωνεί πια».

Το ποίημα αυτό γράφτηκε τότε. Δημοσιεύεται σήμερα ξαναδουλεμένο, μετά το θάνατο του «μεγαλύτερου ποιητή του αιώνα μας». Ας είναι αιώνια η μνήμη του!

ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

Λουί· Αραγκόν

(ΛΙΓΟ ΜΕΤΑ ΤΑ 85α ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ)

Σβύνει στη Ρου Βαρέν ο εικοστός αιώνας
και γέμισε φαντάσματα η γειτονιά.
Αποκολλήθηκαν με κάποιο κόπο από τα πλαίσια τους
τα κάδρα, τις επιστολές και τα βιβλία
Χύθηκαν προς το δρόμο.
Στριμώχνονται στο καφενείο και φλυαρούν
καθώς απολαμβάνουν τον καφέ ο-λαι.
Προβάρουνε καπέλα του παλιού καιρού στο
(καπελάδικο
με μίαν οικειότητα σχεδόν αχαρακτήριστη
Χαμογελώντας αιωρείται πάνω από τις στέγες
(ο Σαγκάλ
και στην αυλή παίζει ο Ματίς τυφλόμυγα με τα
(παιδιά.
Η Έλσα ανοίγει την πλεξούδα και χτενίζεται
και φεγγαροσταγόνες στάζουνε στο μέτωπο του
(ποιητή
Στη Ρου Βαρέν ξεπέζεψε αγκομαχώντας
ο Χωρικός του Παρισιού.
Τ' άλογο χλιμιντράει και χάνεται καλπάζοντας.
Φέρτε πανέρια να μαζέψουμε τις λέξεις.

Έλλη Παιονίδου
Δεκέβρης 1982